

Voor Hannie Rouweler is poëzie een soort puzzel

Van een onzer verslaggeefsters

■ USQUERT – Dat ze het ooit zo ver zou schoppen, had Hannie Rouweler uit Usquert nooit verwacht. Het dichten begon uit de behoefte iets creatiefs om handen te hebben. Schilderen of het bijhouden van een dagboek waren voor de 47-jarige vrouw eveneens een optie. Maar omdat zij haar gevoelens het beste kon uitdrukken op papier, besloot ze verder te gaan met de taal. „Met taal heb je zo veel verschillende mogelijkheden. Dat trekt me enorm aan. Poëzie is wat mij betreft een soort puzzel waarmee je een stukje van je innerlijk vindt. Dat geloof ik nog steeds”.

Rouweler begon ongeveer vijftien jaar geleden met haar allereerste gedichten. In 1988 werd haar eerste bundel uitgegeven. Onlangs gaf de Groninger uitgeverij Passage haar elfde reeks uit met de titel *In de branding van de dag*. Sommige van haar bundels zijn inmiddels vertaald in het Roemeens, Engels en Pools. Momenteel wordt er gewerkt aan een Spaanse vertaling. Begin juni reist de inwoner van Usquert samen met een dichter uit Amsterdam af naar het Spaanse Valencia.

Daar bezoeken zij als Nederlandse afgevaardigden het vier

dagen durende First World Congress on Literature. Rouweler zegt zeer verheugd te zijn over de uitnodiging. „Ik was wel heel erg verrast. Maar ik denk dat de uitnodiging te maken heeft met de Spaanse vertaling van mijn dichtbundel.” Volgens haar komen er schrijvers en dichters uit de hele wereld naar het congres. Landen als Mexico, Rusland, Afrika, en China zijn eveneens vertegenwoordigd. Tijdens het congres wordt er onder meer gesproken over het thema oorlog en vrede.

De gedichten van de 47-jarige gaan voornamelijk over de schoonheid van het weidse Groninger landschap. Rouweler raakte door de uitgestrektheid geïnspireerd nadat zij vanuit de Randstad naar het Noorden verhuisde. De dichteres schrijft eveneens over dromen, liefde, verlies en over de innige band die zij met haar dochter heeft. Onlangs lazen miljoenen treinreizigers haar gedicht *de zee vandaag*, dat op alle stations langs de Nederlandse kust heeft gehangen. „Ik stond helemaal perplex toen de stichting Plint het gedicht op een poster wilde afdrukken. Ik heb het ooit op een ochtend geschreven voor een blinde man. Het is echt onvoorstelbaar dat dit gedicht zoveel mensen heeft aangesproken. Ik vind deze ontroering namelijk het allerbelangrijkste van poëzie.”

◀ Dichteres Hannie Rouweler: „Ik stond helemaal perplex toen de stichting Plint het gedicht op een poster wilde afdrukken.”

Foto: Jelte Oosterhuis